

OŠ MAJŠPERK
— podružnica Ptujška Gora

JUNIJ 2010

TISA

ŠOLSKO
GLASILO

GLASILU NA POT

Pred teboj je nova številka šolskega glasila. V njem je zbranih obilo utrinkov iz šolskega leta 2009/10. Upam, da boš med njimi našel kakšnega, ki te bo razvedril, razveselil ali nasmejal.

Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš — sence.

(Tone Pavček)

Želim vam prijetne, sončne in zabavne počitnice.

Jelka Trafela,
vodja podružnice

Foto: Brbre

ŠOLSKA HIMNA PTUJSKE GORE

(Miro Kokol)

Miro Kokol
1937

SLOVESNO

Mi smo pev-ci s Ptuj-ske go-re, v zbo-ru
li-ka na-ša so-la, ker mla-
de-lu in za-ba-vi se po-

so-de-lu-je-mo; kdor pre-pe-va-ti ne
di-ne sko-raj ni; vse se ra-je v me-stih
sve-ča-mo brez mej; čas ni-kdar se ne u-

mo-re, v na-ši dru-žbi ga ne bo. Ni ve-
ro-la, tu o-sta-li smo le mi. I-gri,
sta-vi, Ptuj-ska go-ra gre na-prej!

1. 2.
3.

prej, čas ni-kdar se ne u-sta-vi, Ptuj-ska

go-ra gre na-prej!

Ljubljana,
julij 2009

Foto: Stojan Kerbler

PRIJATELJSTVO

Živali in ljudje so lahko dobri prijatelji. Zelo pogosto se čustveno povežejo med seboj. Obstajajo različna dobra dela živali, ki pozitivno vplivajo na ljudi in naravo.

Psi so lahko vodiči slepih, iščejo ljudi po naravnih nesrečah, kot so: potresi, poplave, zemeljski in snežni plazovi... Najpogostejše pa so psi dobri prijatelji z ljudmi, nam pomagajo, ko smo žalostni ali bolni. Psi znajo pokazati svoja čustva, hočejo, da gremo z njimi na sprehod. Trudijo se, da nas razveselijo in nas čuvajo.

Tudi mnoge druge živali so v pomoč ljudem. Konji so danes ljubljenci, tekmovalci, lahko pa pomagajo ljudem pri težkem delu. Včasih so dajali precej zaslužka svojim gospodarjem, ko so še vozili kočije.

Tudi ptice lahko pomagajo ljudem in naravi. Pobirajo različne žuželke, ki škodujejo rastlinam in ljudem. Ptice s svojim petjem popestrijo življenje bolnikom in tudi zdravim ljudem.

Veliko živali je zelo koristnih, vendar ljudje ne razmišljamo, kako so povezane z nami.

Mihael Korez, 3. r

ŽIVALI POMAGAJO LJUDEM

Na televiziji sem videl, kako lahko živali pomagajo ljudem pri nesrečah.

Psi pomagajo pri iskanju ponesrečencev po potresih in v gorah. S o lahko vodniki ljudem.

Nekoč so ljudje s kravami vlekli plug in tako orali njive. Konji so največkrat vlekli vozove.

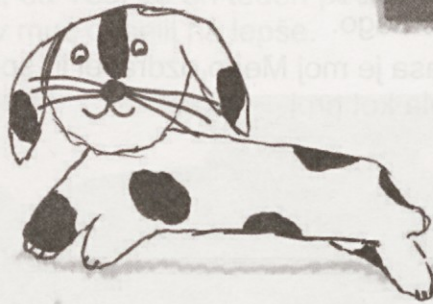

Gašper Planinc, 3. r.

MOJ ZAJČEK MANDI

Predlani sem dobil čisto malega zajčka. Ime sem mu dal Mandi. Je črno bele barve. Po telesu ima mehko in dolgo dlako. Uhlji mu visijo. Živi v kletki. Njegovo bivališče vsak teden počistim. Redno mu dam svežo hrano. Je korenje, zelje, seno in brikete. Vsak dan se z Mandijem tudi igrava. Ko ga lovim, ga ne morem ujeti. Ko je noč, zajček gre v spalnico in čuva mamico in atija, ko spita. Zajčka imamo vsi radi.

Aljaž Potočnik, 3. r.

MUCA IN JERRY

Monia Potočnik, 4. r.

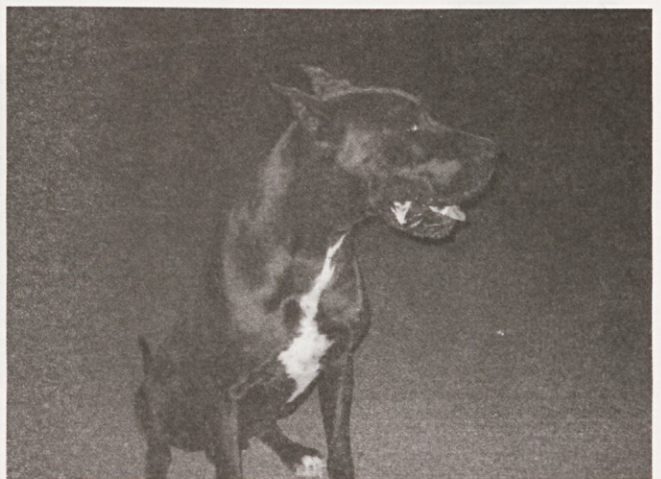
Muca in Jerry prijatelja sta,
vedno igrata se skupaj doma.
Ko je zunaj na travi,
muca se igra kot na zabavi.

Ko muca ribe vidi,
skoči na balkon.
Tam čaka ribi,
za kosilo pa je bonbon.

PIK

Pik je nemška doga,
zato ga vsak uboga.
Je črn in velike rasti,
zato se ga vsak boji.
Je zelo prijazen
in je pravi prijatelj.
V boksu živi
in pazi na naše stvari.
Ko Pik z repkom pomahlja,
se mu naša Tara smehlja.

Sara Čančar, 4. r.

MEDO

Ob koncu poletnih počitnic sem dobila psa. Ime sem mu dala Medo. Bil je majhen in zelo kosmat. Ko je Medo zrasel, je hodil čez cesto na potep. Nekega dne je prišlo do nesreče, saj ga je zbil avto. Vsi smo bili zaskrbljeni, ker psa ni bilo domov. K sreči ga je našel veterinar, ga primerno oskrbel in nam ga prinesel domov. Medo je imel poškodovano nogo.

Čez nekaj časa je moj Medo ozdravel in spet sva se lahko igrala kot prej.

Ana Sajko, 3. r.

MOJA MUCA NA CESTI

Med počitnicami smo praznovali bratrančev rojstni dan.

Za menoj je prišla tudi moja muca in je bila z nami do konca praznovanja. Zvečer je šla na cesto in voznik avtomobila je ni videl. Povožil jo je. Medve s sestrčno sva to videli in sva muco hoteli rešiti, a je po dveh minutah umrla.

Jaz in sestra sva šli povedat dediju, kaj se je zgodilo. Dedi je pobral muco in jo zakopal v gozdu. Tudi moja sestrčna je bila žalostna.

Monia Potočnik, 4. r.

MIŠKA

Pika, poka,
Jaša stoka,
Zara ga sliši,
a boji se miši.

Ko miška odide,
mama pride,
Jaša več ne stoka,
Zara pa od smeha poka.

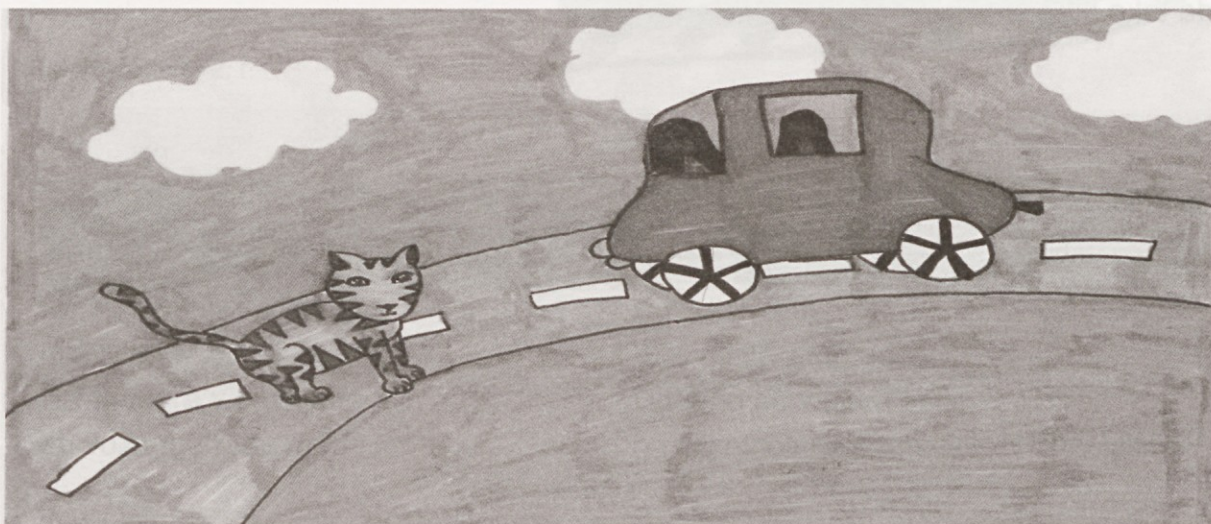
Zara E. Galun, 1. r.

ZARA E. GALUN
1. (2020)

MAČEK TEDI

Nekega dne se je mamica peljala od babice. Sredi ceste je sedel sosedov maček Tedi. Mamica je ustavila avto, potrobila, da se je Tedi umaknil in se odpeljala domov. Naslednji dan je dedi poklical mamico in ji rekel, da je povozila Tedija. V paniki je mamica prosila dedija, naj mačka hitro zakoplje v gnoj. Čez dva dni je šla mami na obisk k sosedu. Potarnal je, da pogreša muca. Mami o dogodku ni hotela nič vedeti. Čez en teden jo je poklical sosed in ji povedal, da je videl Tedija pri drugi hiši. Mami mu je pritrdila, čeprav je vedela, da Tedi že en teden počiva v dedkovem gnoju. Še sedaj sosed misli, da se je njihov muc odselil na lepše.

Dora Podbrežnik, 4. r.

GOBICA IN JAGODA

V gozdu raste gobica,
ob njej pa rdeča jagoda.
Mimo zajček priskakja,
gobici z ušesi pomahlja.

Ljuba, lepa gobica,
ti boš moja strehica.
Ko oblak bo dežek točil,
repka jaz ne bom si zmočil.

Ko pa sonček se prikaže,
zajček dolgouhec z veseljem
jagodo še zmaže.

Maša Potočnik, 1. r.

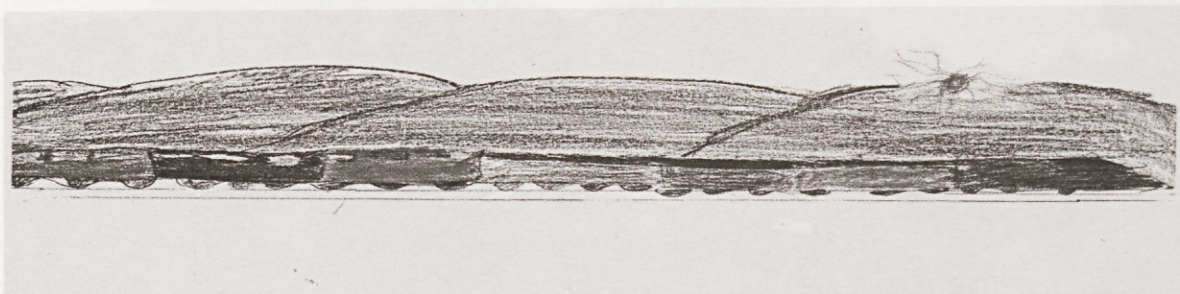
VLAK

Vlak stoji
na peronu,
čaka na ljudi.

Vlak drvi
skozi mesta in vasi.
Le kam se mu mudi,
da tako hiti?

Vlak se ustavi
na postaji
in odloži ljudi.

Ljudje odhitijo
in se od vlaka
poslovijo.

Domen Travnikar, 2. r.

PRIJAZNI VLAK

Vlak je prijazen do ljudi.
Vse, kar zmore, naredi.
Prevaža tudi neprijazne ljudi.
Kdor v njegovi kabini sedi,
se vedno veseli.

Prijazni vlak noč in dan drvi,
nikoli ne zaspi.
Prijazni vlak veselje
in dobro voljo deli.

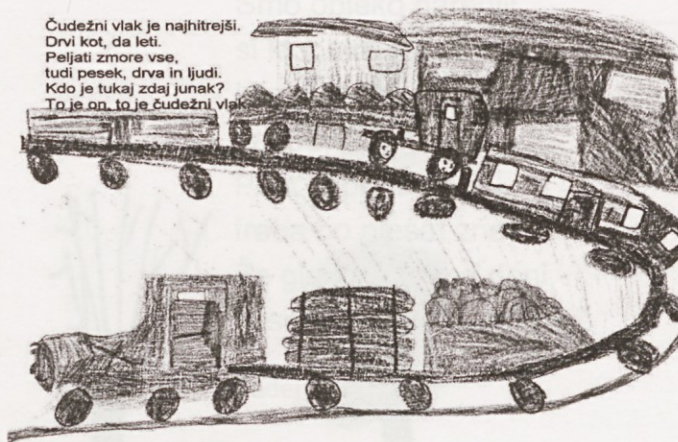

Sašo Kozoderc, 2. r.

ČUDEŽNI VLAK

Čudežni vlak je najhitrejši.
Drvi, kot da leti.
Peljati zmore vse,
tudi pesek, drva in ljudi.
Kdo je tukaj zdaj junak?
To je on, to je čudežni vlak.

Rok Kozoderc, 2. r.

HITRI VLAK

Pedolinček je najhitrejši,
en, dva, tri, že ga več ni.
Iz Maribora v Ljubljano hiti,
se voznega reda drži.

Kot blisk drvi,
vozi od jutra do noči.
Udobno se v njem sedi,
na cilj nihče ne zamudi.

Tadej Fakin, 2. r.

POMLADNI VLAK

Pomladni vlak prihaja.
Juhuhu, saj bo tu.
Pripeljal bo cvetice
in pisane gredice.
Juhuhu, saj je že tu.

Barbara Lešnik, 2. r.

ZIMA

Peter Kmetec, 1. r.

Zima, zima bela
je solato vzela.
Kaj bom zdaj jaz jela,
da ne bom zbolela?

Ko bo sonce spet grelo,
v naravi bo veselo.
Sneg bo stalilo
in zvončke prebudilo.

Solato bom spet na vrt sadila,
vsak dan se bolj je veselila.
Ko iz zemlje bo vzknila,
bom jo za kosilo naredila.

Klara Kropec, 1. r.

ŠKRAT KORENJAK

Škrat korenjak,
to lahko je vsak,
kdor le peti zna kar tak.

Škrat korenjak,
to lahko je vsak,
ki po vodi plava kakor rak.

Škrat korenjak,
to lahko je vsak,
ki žari kot poleti v travi mak.

Anja Sagadin, 1. r.

Zoja Fišer, 1. r.

Pust je veseli čas,
narava in pričakovanja
se prebujata v nas.
Zime smo že siti,
želimo si na soncu biti,
početi norčije in vragolije,
da se zima čim prej skrije.

Barbara Lešnik, 2. r.

Smo obleko naredili,
si klobuke nataknil.
Kmalu povorka bo,
nestrpno čakamo.
Pust je pred vrati,
treba bo plesat znati.
Že glasba glasno doni,
veseli Mehikanci smo mi.

Tadej Fakin, 2. r.

PUSTOVANJE

V šoli smo se odločili, da se bomo za pusta našemili v Mehikance. Pred pustom so naše mamice in očki v šoli pridno kvačkali in šivali pustna oblačila. Pri delu so se zabavali. Otroci pa smo jim pomagali tako, da smo rezali trakove.

V soboto je bila pustna povorka v Majšperku. Na povorko smo malo zamudili, ker je bila pot iz Mehike dolga in naporna. Ko smo prispeli na zbirno mesto mask, smo se hitro vključili v pustni sprevod. Peš smo šli z Brega do Majšperka. Pred šolo smo zaplesali mehiški ples. Nato pa smo rajali pred gasilskim domom v Majšperku. Po zabavi je sledilo nagrajevanje pustnih mask. Letos nismo prejeli nobene nagrade, zato smo na koncu bili kar malo razočarani. Sami sebi smo se zdeli najlepši in bi morali dobiti tudi kakšno nagrado in še tako daleč smo prišli. Po končani zabavi sem odšla domov.

V nedeljo sem šla skupaj z botro in botrom na karneval na Ptuj. Tam je bilo zelo veliko zanimivih mask in tudi kurentov. S svojimi zvonci so zvonili in preganjali zimo.

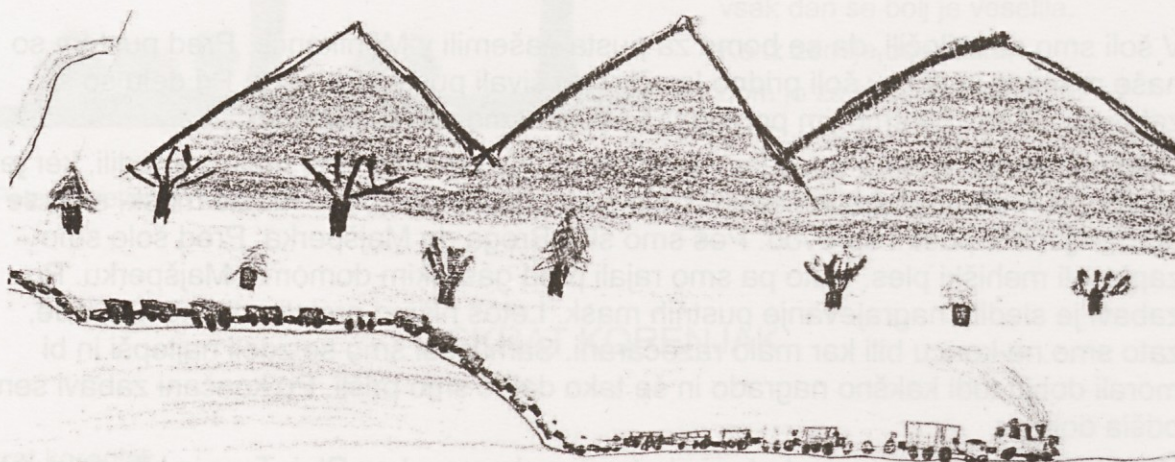
Anja Lorber, 3. r.

Foto: Marija Vuzem

VLAK, KI MU NI BILO KONCA

Nekoč je v Rusiji živel majhen vagonček. Bil je čisto sam. Vedno pa si je želel, da bi bil ob njem vsaj še kak vagonček ali pa lokomotiva. Čez tri leta se mu je želja uresničila. K njemu je prišla lokomotiva. Čez tri leta se mu je pridružil še en vagon, čez tri leta še eden in čez tri leta še en vagon. Tako se je ponavljalo in ponavljalo. Vlak je postal zelo, zelo dolg. Otroci so opazovali vlak in si želeli, da bi jih popeljal po Rusiji, ki je strašansko velika. Vlak se je odpravil z otroki čez visoko gorovje. Bil je utrujen, ampak ni se pustil snežnemu metežu in utrujenosti. Vlak je po dolgi vožnji ustavil na postaji. Otroci so ga prosili, da bi jih popeljal po vsem svetu. Vlak se je malo začudil, vendar jim je ustregel. Premagal je vse ovire na poti in otroci so bili zelo navdušeni. Od takrat pa do danes je vlak že tisočkrat obkrožil svet. Ko pa je to izvedel in videl deček Ambrož v Sloveniji, je zgodbo hitro zapisal.

Ambrož Rodošek, 2. r

NA EKSKURZIJI

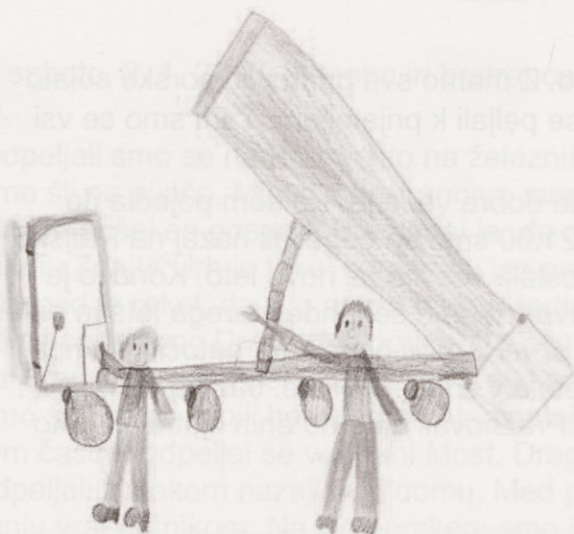
S sošolci smo se z avtobusom odpeljali na železniško postajo v Kidričevo.

Malo smo počakali in že je pripeljal rdeč vlak z rumenimi vrati. Ko so se vrata odprla, smo vstopili in odšli v kupeje, v njih so bili sedeži in mizice. Skozi okna smo opazovali okolje. Na poti smo srečali hitri vlak. Pogledali smo si tudi kabino, v kateri je strojevodja usmerjal vlak. Ko smo prispeli v Maribor, smo izstopili in šli v velik prostor na železniški postaji. Tam smo slišali, kdaj odpelje naš vlak naprej. Pogledali smo vse na železniški postaji in se z avtobusom odpeljali v Indijansko vas. Domov smo se spet vračali z vlakom do Kidričevega.

Želim si, da bi se še večkrat peljala z vlakom.

Ana Sajko, 3. r.

DELO

Aleš Verdenik, 4. r.

Vsak dan, ko naloga je končana,
k atiju v delavnico hitim.

Pomagam mu in se veselim.

To delo zame zanimivo je,
saj ob njem zabavam se.

V igri in zabavi se učim
in spoznavati stvari hitim.

Večkrat mi je lepo.

Ko me ati vzame s sabo,
takrat še bolj mi je lepo.

NOČ

Nocoj je lepa noč,
ker sanjamo,
da gremo na Boč.
Se v zid zaletimo
in buško dobimo.
Lahko noč, lahko noč,
pride ena bolha na pomoč.

Aleš Verdenik, 4. r.

USPAVANKA

Uspavanka je za otroke,
da v spanje jih ponese,
v deželo igrač zanese,
lepe sanje jim prinese.
Ko na koncu se zbudijo,
takrat ugotovijo,
da njihove sanje
bile so le mamino crkljanje.

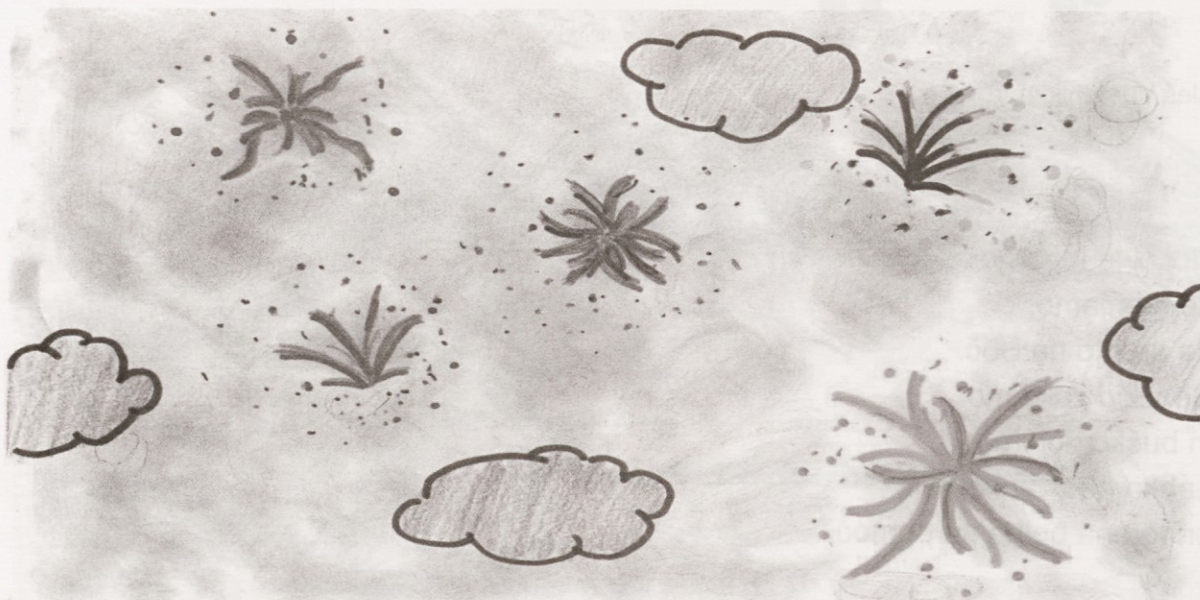

Sara Čančar, 4. c

KAKO SEM PREŽIVELA NOVO LETO

V četrtek smo se vsi pripravljali na novo leto. Z mamo sva pripravili morskoto solato in nato spekli kruh. Ob šestih zvečer smo se peljali k prijateljem. Tam smo se vsi posedli za mizo in se začeli pogovarjati.

Ko je minilo pol ure, smo šli jest. Bila je zelo dobra večerja. Ko sem pojedla do konca, sem se šla igrati s prijateljema. Ob 21.00 smo se odpeljali nazaj na Ptujsko Goro. Vsem znancem in prijateljem sem poslala voščilo za novo leto. Končno je bila ura tik pred polnočjo, začeli smo odštevati zadnje sekunde starega leta in prižigati rakete. Ko je ura odbila polnoč, smo si vsi voščili novo leto, natočili šampanjec in si nazdravili. Naenkrat so rakete zletele v zrak in pokale. Jaz pa sem se tako prestrašila, da sem polila šampanjec. Praznovali smo do enih zjutraj in nato odšli domov.

Dora Podbrežnik, 4. r.

ZLATI KAMNI

Ob koncu drugega razreda sem začel zbirati kamne. Prvi kamen, ki sem ga našel, je imel obliko želve.

Ko mi je dolgčas, grem ven in iščem kamne. Zbiram take, ki imajo čim bolj zanimivo obliko in so različnih velikost in barv. Imam jih v svoji sobi na policah. Zelo so mi všeč.

Želim si, da bi še našel kakšne zlate kamne.

Simon Jus, 3. r.

IZLET V CELJE

V soboto, 2. 1. 2010, je mene in bratranca Urha moj ati povabil na izlet presenečenja.

Odpeljali smo se na Pragersko na železniško postajo. Ko smo prišli na Pragersko, smo šli na pijačo. Midva z bratrancem sva pila jagodni sok, ati pa kavo. Ko smo spili sok, je prišel en gospod. Predlagal je, da naj z Urhom tekmujeva v teku. Gospod je rekel: «Zdaj!» Urh je tekel kot strela, jaz pa bolj počasi. Zmagal je bratranec Urh. Gospod je rekel, da sva dobro tekla. Medtem je pripeljal vlak. Strojevodja je bil bivši atijev sodelavec Drago. Na poti proti Celju nam je Drago razkazal vlak in tudi pokazal kraj, kjer so se vlaki zaleteli. V Celju smo šli v McDonalds. Ko smo vse pojedli, smo še Dragu kupili hamburger. Na postaji smo čakali še eno uro na vlak, ki je medtem časom odpeljal še v Zidani Most. Dragu smo dali hamburger in ledeni čaj ter se odpeljali z vlakom nazaj proti domu. Med potjo sva se z Urhom menjavala pri odpiranju vrat potnikom. Na Pragerskem smo izstopili. Med vožnjo na poti domov sva se z Urhom pogovarjala, kateri vlak bi vozila. Jaz bi vozil potniški, Urh pa tovorni vlak. Ko smo prišli domov, smo bili vsi utrujeni.

Luka Princ, 4. r.

GASILSKE VAJE

V drugem razredu sem postal gasilec.

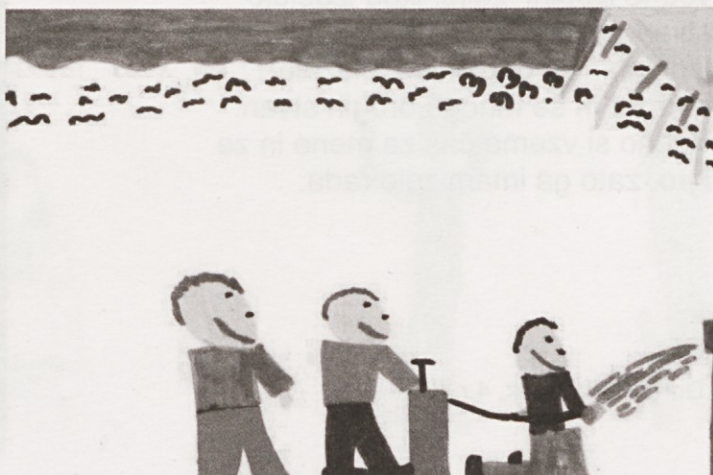
V petek se zberemo pred gasilskim domom. Naša mentorica odpre garažna vrata gasilskega doma in vzamemo črpalke in vedra. Na igrišču se razdelimo v skupine po tri in se pripravimo za vajo. Delo je točno določeno in vsak član v skupini ve, kaj mora delati. Na povelje začnemo z vajo. Sredinski gasilec teče do črpalke, odvijte cev in se pripravi za podiranje lončka. Ostala dva tečeta po vedro z vodo, jo vlijeta v črpalko in »pumpata«, da priteče vodni curek iz cevi. Sredinski gasilec mora z vodnim curkom podreti lonček.

Ko končamo vajo, veseli gremo domov.

Gašper Planinc, 3. r.

Foto: Stojan Kerbler

KAKO SEM BIL SONCE GREJE

Sonce sije,
sneg se tali.
Pomlad prihaja,
vse zeleni.

Zvončki in trobentice
so povsod.
Veseli hitimo
na sprehod.

Domen Travnikar, 2. r.

Tilen Majhenič, 1. r.

MAMICA MOJA

Mamica moja
je vedno vesela,
ko le sem z njo
in sem priden zelo.

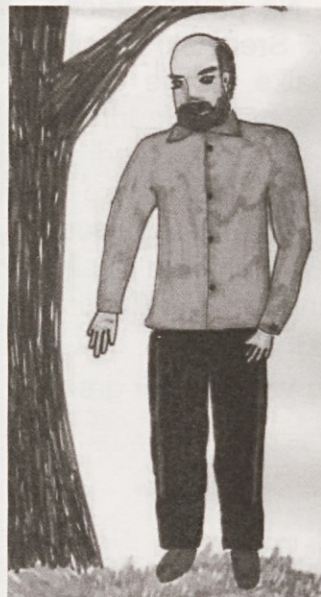
Sara Bedrač, 1. r.

Til Čančar, 2. r.

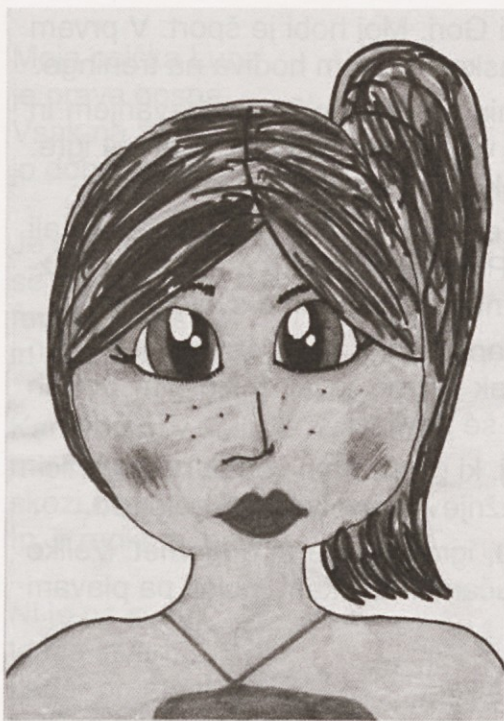
MOJ DEDEK

Mojemu dediju je ime Roman. Star je
61 let. Ima modre oči in dolgo brado.
Je najboljši dedi na svetu, ker mi
vedno izpolni želje. Rad izdeluje
stvari, s katerimi me vedno razveseli.
Izdelal mi je gugalnico, plezala,
hodulje in še mnogo drugih stvari.
Vedno si vzame čas za mene in za
igro, zato ga imam zelo rada.

Dora Podbrežnik, 4.r.

MAMA JE ENA SAMA

Dora Podbrežnik, 4. r.

Mama je ena sama,
zato ji jutri podarim en cvet.
Mama je ena sama,
zato sem prišla ena na svet.

Mama je ena sama,
zato samo ona se mojim
vicem smeji.

Mama je ena sama,
ko atija ni.

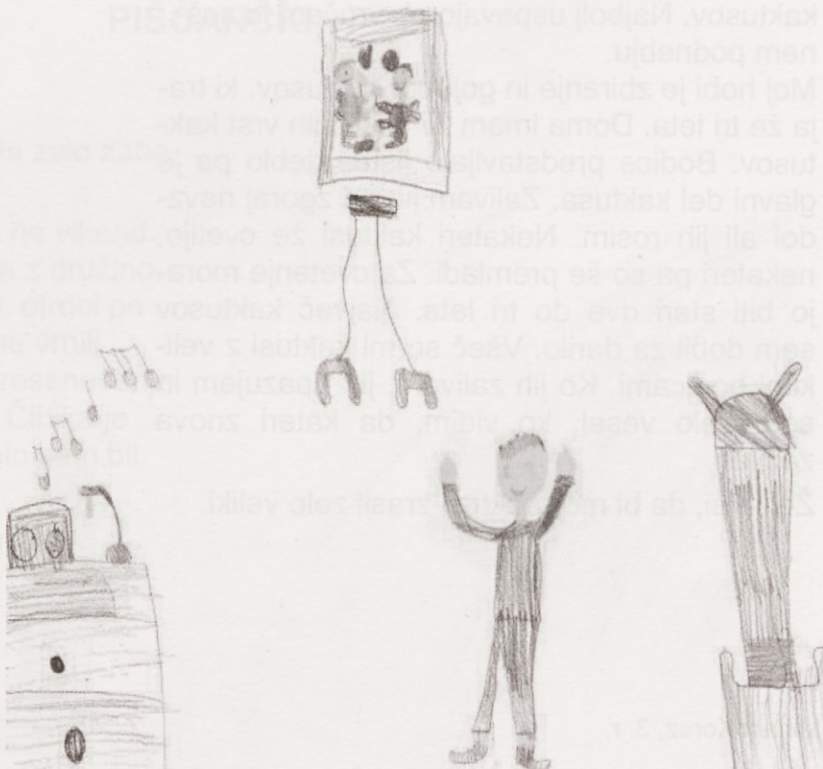
PLES

Plešem rad, rad, rad,
ples me reši iz zagat.

Naloge ne naredim,
ker na plesne odhitim.

Mama jezna je na me,
reče mi: "Tako ne gre!"

Jaz pa plešem le za se,
plešem, migam, se vrtim,
se glasbi čisto posvetim.

Luka Princl, 4. r.

Ime mi je Peter in obiskujem 4. razred na Ptujski Gori. Moj hobi je šport. V prvem razredu sem začel trenirati košarko. Trikrat tedensko z bratom hodiva na treninge. V slačilnici se preoblečemo in preobujemo. Trening začnemo z razgibavanjem in nadaljujemo s tekom in različnimi spretnostnimi vajami ter z učenjem pravil igre. Trening zaključimo tako, da se razdelimo v dve ekipi in igramo košarko.

Bolj razburljive od treningov so ligaške tekme. Te igramo v domači telovadnici ali se peljemo igrat v telovadnico nasprotnne ekipe. Prav tako imamo pred tekmo razgibavanje in ogrevanje. To delamo v naddresih, na katerih imamo svoje priimke.

Na tekmi so zraven sodniki, ki sodijo tekmo in zapisnikarji, ki spremljajo tekmo in zapisujejo rezultate. Trenerji pa skrbijo za potek tekme in si želijo čim boljših rezultatov svoje ekipe. Na tribuni nas spodbujajo še navijači.

Tekme so naporne tudi zaradi velikih pričakovanj, ki pa se nam vedno ne uresničujejo. Kljub vloženemu naporu in pogostih zvinih gležnjev imam košarko zelo rad.

V prostem času rad berem, brskam po internetu, igram igrice in nogomet. Veliko tudi tekam. Rad se vozim s kolesom, pozimi smučam in deskam, poleti pa plavam v bazenu ali na morju.

Peter Kropec, 4. r.

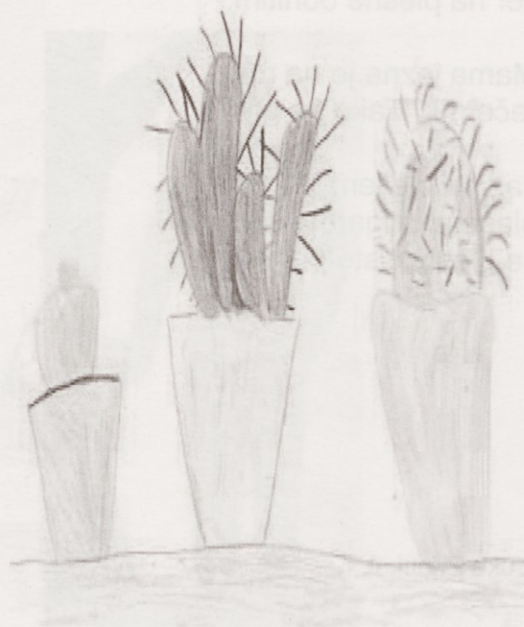
KAKTUSI

Domovini kaktusov sta Severna in Južna Amerika. Obstaja približno 3 200 različnih vrst kaktusov. Najbolj uspevajo ob vročem in sušnem podnebj.

Moj hobi je zbiranje in gojenje kaktusov, ki traja že tri leta. Doma imam 37 različnih vrst kaktusov. Bodice predstavljajo liste, steblo pa je glavni del kaktusa. Zalivam jih od zgoraj navzdol ali jih rosim. Nekateri kaktusi že cvetijo, nekateri pa so še premladi. Za cvetenje morajo biti stari dve do tri leta. Največ kaktusov sem dobil za darilo. Všeč so mi kaktusi z velikimi bodicami. Ko jih zalivam, jih opazujem in sem zelo vesel, ko vidim, da kateri znova zacveti.

Želim si, da bi moji kaktusi zrasli zelo veliki.

Mihael Korez, 3. r.

MOJA LUNA

Moja psička Luna
je prava gospa.
Vsak na Ptujski Gori
jo dobro pozna.

Je majhna in vesela,
se rada igra,
muče preganja
in se psičkom baha.

Kadar sem v šoli,
me čaka doma,
skozi okno me gleda
In z repkom mahlja.

Ni je na svetu
lepše stvari,
kadar ob meni
srečna zaspi.

Dora Podbrežnik, 4. r.

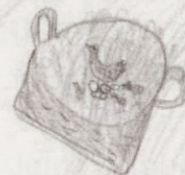
PIŠČANČKI

Prvomajske počitnice so bile zelo zabavne in polne presenečenj.

V nedeljo popoldan smo šli na vikend. Obiskala nas je teta Kristina z družino. Odrasli so malo poklepetali, otroci pa smo se igrali. Zvečer smo se vrnili domov, kjer me je čakalo presenečenje. Majhna kokoška z imenom Čibika je izvalila šest piščančkov. Zelo sem bil srečen.

To je bil najlepši dan počitnic.

Mihael Korez, 3. r.

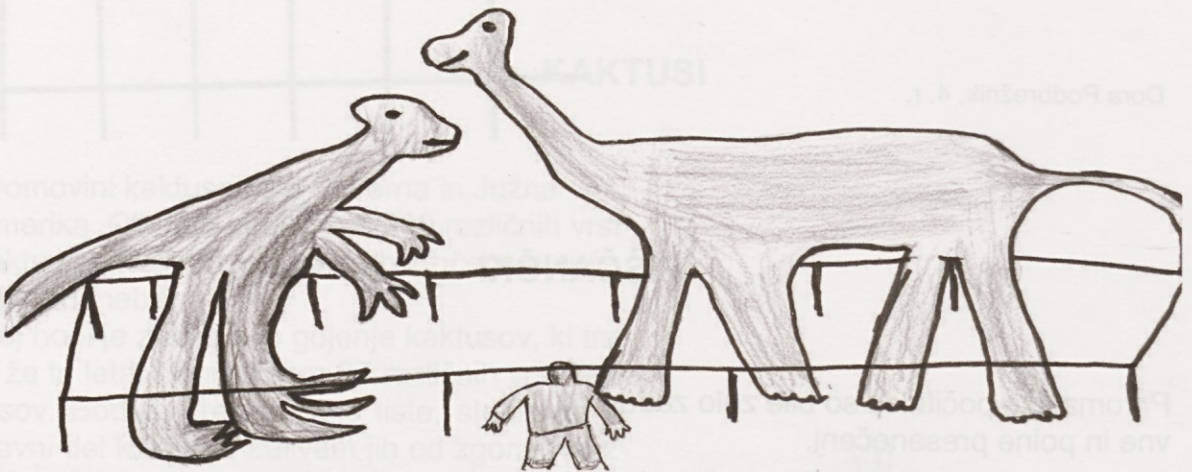

DINOZAVRI

Med prvomajskimi počitnicami smo se z družino odpravili v Volčji Potok gledat dinosavre.

V parku smo si najprej ogledali štiri dinosavre. Eden je bil velik, ostali trije so bili kot igrala, da smo se na njih fotografirali. Enemu sem lahko zlezel v usta. Ker je pri dinosavrih bila velika gneča, smo pohiteli na igrala. Skozi labirint sem priplezal na razgledni stolp. Z njega sem videl daleč naokoli. Preizkusil sem najrazličnejše tobogane, se peljal po škripcu in se vozil na vrtiljaku. Kmalu smo pot nadaljevali po parku. Povsod so cveteli tulipani. Ogledali smo si ribnike z velikanskimi ribami. Na drugem koncu parka je bilo še več tulipanov. Med njimi je bilo postavljenih kakih petdeset dinosavrov. Pri vsakem dinosavru je bila tablica z imenom vrste, velikostjo, težo in v katerem obdobju naj bi živel. Nekateri dinosavri so se celo oglašali. Večina jih je bila večjih od človeka, zato so se jih nekateri otroci zelo bali.

Ob odhodu iz parka nismo mogli mimo velikanskega stola, ki pa je že v zelo slabem stanju, a smo se vseeno povzpeli nanj. Ob izhodu smo se posladkali s sladoledom. Nato smo se odpeljali k teti v Preddvor. Tam nas je čakalo kosilo. Pojedli smo ga zunaj v prijetno urejenem vrtu, polnem rož in najrazličnejših kipev. Po kosilu smo se sprehodili do jezera Črnava in preko poti nad zapornico prispeli do hotela Bor. V parku imajo igrala iz lesa. Najprej sem po hlodu splezal na drevo, preplezal različno visoke gredi... Ko smo prišli do avta, smo bili že zelo utrujeni. Odpeljali smo se domov.

Peter Kropec, 4. r.

Luka Princ, 4. r.

POMLADNA

Nekega lepega pomladnega dne
pomlad v deželo gre.

Kukavica nas razveseli,
gozd veselo zeleni.

Trobentice se zbudijo
in zvončki zazvonijo.

Sonček nas obišče
ter pokuka v vsako skrivališče.

In otroci smo veseli,
ker se na soncu bomo greli.

Ambrož Rodošek, 2. r.

Iris Kolarič, 1. r.

ŠOLA

Foto: Stojan Kerbler

Vsi učitelji so zboleli,
mi učenci pa noreli.

Danes v šoli je zabava,
v torek pa bo torta prava.

Cela šola je norela,
pa čeprav še zdaj je cela.

Mi, učenci smo se drli,
skoraj šolo smo podrli.

Čira, čara, trajlali,
šola spet bo čez tri dni.

Jutri pa sobota bo,
upamo, da veselje še bo.

Monta Potočnik, 4. r.

PLAVALNI TEČAJ

Meseca marca smo začeli s plavalnim tečajem v Termah Ptuj. Tega sem bila zelo vesela, saj rada plavam.

Prvi dan so plavalni učitelji preverili naše plavalno znanje in nas razdelili v skupine. Vsak dan smo pridno vadili plavanje. Šli smo tudi na tobogan. Učenci tretjega razreda smo imeli plavalni tečaj dva tedna. Včasih je bilo zelo naporno plavanje, zato sem domov prihajala zelo utrujena in sem zaspala že popoldne. V toplice me je dvakrat prišel gledat moj dedi. Po plavanju sem lahko ostala z njim in mu pokazala, kaj vse sem se že naučila. Z dedijem sva tudi tekmovala. Nekajkrat sem ga tudi prehitela. Potem sva skupaj odšla peš domov, enkrat pa me je peljal s kolesom.

Na koncu smo bili kar malo žalostni, da se je plavalni tečaj zaključil. Zelo rada grem v toplice. Vesela sem tudi, ko gremo na morje. Zelo se že veselim šole v naravi.

Anja Lorber, 3. r.

Foto: Jelka Trafela

OBISKALI SMO GALERIJO

Gašper Planinc, 3. r.

Obiskali smo likovno razstavo v galeriji na Bregu.

Pred galerijo nas je počakal g. Branko Gajšt. Vodil nas je po galeriji. Ogledali smo si mnogo različnih slik. Gospod Gajšt nam je pripovedoval, kako so nastale slike. Zvedeli smo tudi, koliko časa porabi slikar za določeno sliko in katere barve uporablja. Otroci so mu postavili precej vprašanj, na katera je prijazno odgovarjal. Sam največ slika pokrajine, tihožitja in abstraktne slike. Najbolj mi je bila všeč slika, ki prikazuje ribnik na Sestrzah.

Mihael Korez, 3. r.

RADA POJEM

Na letošnjem dnevu šole smo se učenci predstavili tako, da smo pokazali, kaj radi počnemo v prostem času in kje smo tudi uspešni.

Odločila sem se, da bom nekaj zapela. Dolgo sem iskala pesem, nazadnje pa sem se le odločila, da bom zapela pesem Decembrski dan. Besedilo sem se hitro naučila, ampak nisem imela melodije. Ata me je odpeljal h gospodu Jocu, ki ima snemalni studio. Tam sem zapela naučeno pesem ob glasbeni spremljavi. Po končanem snemanju sem se še poslušala. Gospod Joco me je pohvalil in mi rekel, da zelo lepo pojem. Naslednji dan sem v šolo nesla CD z glasbeno spremljavo in že sem nestršno čakala na nastop.

V petek pred prvomajskimi prazniki smo imeli dan šole in takrat sem tudi nastopala. Uspelo mi je lepo zapeti pesem in mnogo poslušalcev me je pohvalilo. Posebej sem bila vesela pohvale moje učiteljice za glasbo. Tudi mama, dedi in babi, ki so me prišli poslušat, so mi čestitali za lepo petje.

Anja Lorber, 3. r.

Foto: Stojan Kerbler

Dora Podbrežnik, 4. r.

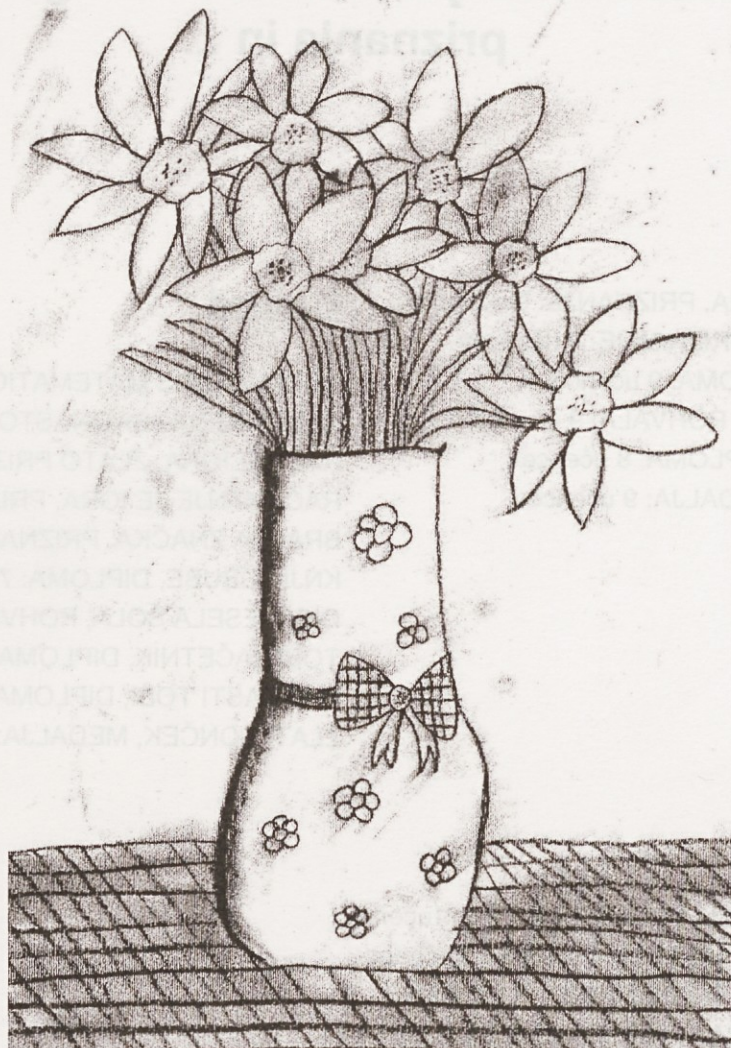
ORIENTACIJA

V četrtek smo se učenci prvega, drugega in tretjega razreda zbrali na šolskem igrišču.

Učiteljica nas je razdelila v skupine. Jaz, Anja in Ana smo bili vodje skupin. Moja skupina je šla druga na pot in iskali smo listke z nalogami. Morali smo narisati skico poti drugi skupini. Ko smo nalogo opravili, smo dobili skico poti, ki jo je narisala Anjina skupina. Poiskali smo rdeč list in smo prvi prišli na cilj. Ko smo z delom končali, se je vsaka skupina še posladkala z bonboni. Potem smo se odpravili na pohod. Med potjo smo reševali različne naloge. Zelo smo se utrudili. Ko smo prišli s pohoda, smo šli na slastno kosilo.

Po kosilu smo šli k podaljšanemu bivanju, kjer smo se igrali različne igre.

Aljaž Potočnik, 3. r.

Sara Čančar, 4. r.

Monia Potočnik, 4. r.

Na različnih tekmovanjih smo dobili nagrade, pohvale, priznanja in ...

1. razred

RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 9 učencev
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 9 učencev
KNJIGOBUBE, DIPLOMA: 9 učencev
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 9 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 8 učencev
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 9 učencev

2. razred

MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 2 učenec
CANKARJEVO BRONASTO PRIZNANJE: 2 učenca
RAČ. JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE, 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 2 učenca
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev
KNJIGOBUBE, DIPLOMA: 7 učencev
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 3 učenci
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 4 učenci
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev

3. razred

MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 1 učenec
CANKARJEVO BRONASTO PRIZNANJE: 1 učenec
RAČ. JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 2 učenca
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 6 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 1 učenec
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 1 učenec
SREBRNI TOBI, DIPLOMA: 3 učenci
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 6 učencev

4. razred

MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 2 učenca
CANKARJEVO BRONASTO PRIZNANJE: 2 učenca
LOGIKA, PRIZNANJE: 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 2 učenca
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE za sodelovanje: 4 učenci
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 6 učencev
4-LETNO SODELOVANJE V PEV. ZBORU, POHVALA: 5 učencev
NAGARDA ZA DELO V ŠOLSKI HRANILNICI: 1 učenec
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 1 učenec
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 1 učenec
SREBRNI TOBI, DIPLOMA: 3 učenci
KRPAN, BRONASTA MEDALJA: 6 učencev

TISA, ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK, PODRUŽNICA PTUJSKA GORA

Šolsko leto: **2009/2010**

Zbrala, uredila, lektorirala,
računalniško oblikovala vsebino glasila: **Marija Vuzem**

